

Paikallinen henkinen neuvosto – Jumalan lahja ihmiskunnalle

Esipuhe

Paikallinen henkinen neuvosto – Jumalan lahja ihmiskunnalle on syntynyt Oulun bahá'íden henkisen neuvoston tavoitteesta kehittää toimintaansa, kuten sille asetettiin tavoitteeksi kuusivuotissuunnitelmassa. Kokoelma lähti liikkeelle henkisen neuvoston omana syventymisohjelmana, ja kun sen materiaalia ryhdyttiin kartoittamaan, todettiin että vaikka aiheesta on laadittu vuosien varrella lukuisia opiskelupaketteja, ei niistä ole säilynyt ehjää kokonaisuutta. Tästä syystä kokoelmassa olevat lainaukset päätettiin käydä huolella läpi ja korjata tarpeen mukaan. Nyt, kun tämä työ on saatu päätökseen, on yhteisön käytettävissä laajahko kokoelma otteita, jotka paitsi valottavat henkisen neuvoston luonnetta, sen asemaa ja suhdetta yhteisöön myös lähestyvät aihetta yksilön suunnasta. Paikallinen henkinen neuvosto on bahá'í-hallinnon aste, joka on lähinnä yksittäistä uskovaa. Se muodostaa yhdessä yhdeksäntoista päivän juhlan kanssa välineen, jonka avulla yksilön aloitteellisuus kanavoituu yhteisön toiminnaksi. Viime kädessä ”ainoastaan yksilö voi käyttää niitä ominaisuuksia, joihin sisältyy kyky tehdä aloitteita, tarttua tilaisuuksiin--”(1)

Suojelija painottaa hallinnon merkitystä yhteisön toiminnalle seuraavasti: ”Asian hyväksyminen ilman sen hallinnon hyväksymistä on kuin hyväksyisi opetukset ilman Bahá'u'lláhin jumalallisen aseman tunnustamista. Olla bahá'í tarkoittaa sitä, että hyväksyy Asian kokonaisuudessaan. Yhden perusperiaatteen poissulkeminen tarkoittaa, että kieltää Bahá'u'lláhin arvon ja yliherruuden, ja siksi kieltää Asian. Hallinto on Bahá'u'lláhin yhteiskunnallinen järjestys. Ilman sitä kaikki Asian periaatteet jäävät toteutumatta. Tämän poissulkeminen tarkoittaa, että sulkee pois sen rakennelman, jonka Bahá'u'lláh on säätänyt, se tarkoittaa, että ei tottele Hänen lakiaan.” (2)

(1) Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, *ridván-sanoma* 153 maailman bahá'ille.

(2) Kirje Shoghi Effendin puolesta 30.5.1930 *Yhdysvaltain ja Kanadan kansallisille henkisille neuvostoille*

Henkinen neuvosto

- 1 Uskovien pitäisi luottaa neuvostonsa ohjeisiin ja määräyksiin, vaikka he eivät olisikaan vakuuttuneita niiden oikeudenmukaisuudesta tai oikeellisuudesta. Kun neuvosto tekee päätöksen, joka perustuu sen jäsenten enemmistön ääniin, ystävien olisi empimättä toteltava sitä. Etenkin niiden neuvoston jäsenten, joiden mielipide on vastakkainen äänten enemmistön mielipiteelle, olisi oltava hyvänä esimerkkinä yhteisölle ja uhrattava henkilökohtaiset käsityksensä enemmistöänten periaatteelle, joka on kaikkien bahá'í-neuvostojen toiminnan perusta.

Mutta ennen kuin neuvoston enemmistö tekee päätöksen, jokaisen jäsenen paitsi oikeus myös pyhä velvollisuus on ilmaista vapaasti ja avoimesti oma kantansa ilman pelkoa siitä, että joku muu jäsen ei pitäisi siitä tai vieraantuisi sen vuoksi. Tämän suoran ja avoimen neuvottelun tärkeän hallinnollisen periaatteen valossa Suojelija kehottaa teitä luopumaan tavastanne pyytää muita jäseniä kannattamaan mielipiteitänne ja ehdotuksianne. Tämä epäsuora tapa ilmaista mielipiteenne neuvostolle ei ainoastaan luo salailun ilmapiiriä, joka ei ole lainkaan uskon hengen mukaista, vaan aiheuttaa myös monia väärinkäsityksiä ja ongelmia. Neuvoston jäsenten on oltava rohkeita vakaumuksessaan, mutta heidän on myös täydestä sydäimestään ja varauksetta osoitettava kuuliaisuutta muiden jäsenten muodostaman enemmistön tarkkaan harkituille päätöksille ja ohjaukselle.

*(Kirje Shoghi Effendin puolesta 28.10.1935 eräälle uskovalle)*①

- 2 Eräs Bahá'u'lláh'in sairaalle maailmalle antama parantava lääke on neuvosto (josta tulevaisuudessa tulee Oikeusneuvosto); sen jäsenillä on hyvin pyhiä ja painavia velvollisuuksia, ja sen voima ohjata yhteisöä sekä suojella ja auttaa jäseniänsä on myös hyvin suuri.

*(Kirje Shoghi Effendin puolesta 30.6.1942 Saksan ja Itävallan Kansalliselle Henkisel Neuvostolle)*②

- 3 On kuitenkin tärkeätä huomata, että niiden, jotka haluavat esittää näkemyksiään, tulee tehdä se tavalla, joka on sopusoinnussa bahá'í neuvotteluhengen kanssa. Joskus tapahtuu, että uskova haluaa ehdottomasti tuoda julki ajatuksiaan bahá'í-kokouksissa, ja jatkuvasti hajottaa näitä kokouksia, ja voi vieläpä osoittaa tällaista käytöstä myös ei-bahá'iden läsnä ollessa. Jos hän itsepintaisesti jatkaa tällaista käyttäytymistä asianmukaisten bahá'í-laitosten antamista kehotuksista ja varoituksista huolimatta, on hänet jollakin tavoin saatava estetyksi ottamasta lakia omiin käsiinsä ja saattamasta bahá'í-etuja uhanalaisiksi. Jos tämäntapaisia erimielisyyksiä ilmenee, on tärkeätä, että käydään suoria ja rakastavia keskusteluja asianomaisten henkilöiden ja paikallisen henkisen neuvoston sekä tarvittaessa kansallisen henkisen neuvoston välillä - tai mahdollisesti neuvonantajien laitos voi auttaa ongelman ratkaisemisessa.

*(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 3.8.1982 eräälle uskovalle)*③

- 4 Aivan kuten on olemassa fyysisistä elämäämme koskevia lakeja, jotka edellyttävät meidän antavan kehollemme tiettyjä ruoka-aineita, pitävämme sitä tietyllä lämpötila-alueella ja niin edelleen, välttyäksemme fyysisiltä vaurioilta, on myös henkistä elämäämme hallitsevia lakeja. Nämä lait ilmaistaan ihmiskunnalle kunakin aikakautena Jumalan sanansaattajan kautta, ja tottelevaisuus heitä kohtaan on elintärkeätä, jotta yksityiset ihmiset samoin kuin ihmiskunta yleensäkin voisivat kehittyä oikein ja tasapainoisesti. Tämän lisäksi ovat nämä eri näkökohdat keskinäisessä riippuvuussuhteessa. Jos yksilö loukkaa omaa kehitystään koskevia henkisiä lakeja, aiheuttaa hän vahinkoa itsensä lisäksi

myös sille yhteiskunnalle, jossa hän elää. Aivan samoin on yhteiskunnalla suora vaikutus siinä asuviin yksilöihin.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 6.2.1973 kaikille kansallisille henkisille neuvostolle)(4)

- 5 On kaksi perusperiaatetta, jotka Suojelija toivoo ystävien aina muistavan ja niitä tunnontarkasti ja uskollisesti seuraavan. Ensimmäinen periaate on olla varauksettomasti ja koko sydäimestänsä kuuliainen ilmoitetulle sanalle. Ystävien tulisi olla tarkkoja siitä, etteivät he hiuskarvankaan vertaa poikkeaa opetuksista. Heidän erityisen huomionsa kohteena tulisi olla Uskon periaatteiden, opinkappaleiden ja lakien puhtauden varjeleminen. Vain siten he voivat toivoa säilyttävänsä Asian elimellisen ykseyden. Asian sisällä ei voi eikä saisi olla vapaamielisiä tai vanhoillisia, maltillisia tai äärimmäiskantaisia. Sillä kaikki he ovat yhden ja saman lain alaisia, ja se on Jumalan laki. Tämä laki on yläpuolella kaikkien eroavuuksien, kaikkien henkilökohtaisten ja paikallisten suuntausten, mielialojen ja pyrkimysten.

Seuraavana on periaate täydellisestä ja välittömästä kuuliaisuudesta neuvostolle, niin paikallisille kuin kansallisille. Näiden bahá'í-hallintoelinten velvollisuutena on auttaa yhteisöä saamaan tietoja ja ymmärrystä Asiasta ja jatkuvasti siinä syvenemään. Opillinen ykseys ja hallinnollinen ykseys, nämä ovat ne kaksi pääpilaria, jotka tukevat Asian rakennusta ja suojelevat sitä vastustuksen myrskyiltä, jotka sitä vastaan niin ankarina raivoavat.

(Kirje Shoghi Effendin puolesta 5.9.1936 Intian ja Burman Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)(5)

Neuvottelu

- 6 Jokaisen velvollisuutena on noudattaa Jumalan pyhiä käskyjä, sillä ne ovat maailman elämän lähde. Jumalallisen viisauden taivasta valaisevat neuvottelun ja armeliaisuuden kaksi tähteä, ja maailmanjärjestyksen taivaankansi on pystytetty palkkion ja rangaistuksen kahden pilarin varaan. *(Tablets of Bahá'u'lláh, s. 126)*(6)
- 7 Omissa kokouksissaan sen (henkisen neuvoston) on pyrittävä kehittämään vaikeaa mutta runsaasti palkitsevaa bahá'í-neuvottelun taitoa, mihin prosessiin tarvitaan kaikkien jäsenten osalta suurta itsekuria ja täydellistä luottamusta Bahá'u'lláhin voimaan. *(Yleismaailmallinen Oikeusneuvoston kirje 30.7.1972 Bolivian Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)*(7)
- 8 Tässä bahá'í-asiassa neuvottelu on erittäin tärkeää, mutta päämääränä on henkinen neuvonpito eikä vain pelkkä henkilökohtaisten mielipiteiden esittäminen - -. Parlamentaarisen käytännön tavoitteena pitäisi olla totuuden valon löytäminen esitettyihin kysymyksiin eikä taistelutantereen tarjoaminen vastustamiselle ja omahyväisyydelle. - -

Tällä halutaan korostaa sitä väittämää, että neuvottelun tarkoituksena täytyy olla totuuden tutkiminen. Mielipiteensä ilmaisevan ei pitäisi esittää mielipidettään ainoana oikeana vaan osaltaan myötävaikuttaa yhteisen mielipiteen syntymiseen, sillä totuuden valo tulee ilmi, kun kaksi mielipidettä kohtaavat. Kipinä syntyy, kun piikivi ja teräs kohtaavat. Kunkin pitäisi punnita mielipiteensä äärimmäisen tyyneästi, rauhallisesti ja maltillisesti. Ennen näkemystensä esittämistä hänen pitäisi huolellisesti pohtia muiden jo esittämiä näkemyksiä. Jos hänen mielestään jokin aiemmin esitetty mielipide on oikeampi ja arvokkaampi, hänen pitäisi hyväksyä se välittömästi eikä

jääräpäisesti pitää kiinni omasta mielipiteestään. Tämän loistavan menetelmän avulla hän yrittää päästä yksimielisyyteen ja totuuteen. Vastustus ja epäsopu on valitettavaa. On parempi sen sijaan saada viisaan ja kaukonäköisen ihmisen mielipide; muutoin vastaväitteet ja kiistely, jossa monenlaisia toisistaan eroavia mielipiteitä tuodaan esille, johtavat siihen, että tarvitaan oikeuselin päättämään kysymyksestä. Jopa enemmistön mielipide tai yhteinen näkemys voi olla väärä. Tuhat ihmistä voi olla samaa mieltä ja väärässä, kun taas yksi kaukonäköinen henkilö voi olla oikeassa. Tämän vuoksi todellinen neuvottelu on henkinen neuvonpito, jossa vallitsee rakkauden tunne ja ilmapiiri. Jäsenten on rakastettava toisiaan toveruuden hengessä, jotta hyviä tuloksia voidaan saavuttaa. Rakkaus ja toveruus ovat perusta.

(*'Abdu'l-Bahá'n puheesta 2.5.1912 Hotel Plazassa Chicagossa Promulgation of Universal Peace, s. 72-73*)(8)

- 9 Kuten 'Abdu'l-Bahá on sanonut, totuuden kipinä syttyy usein henkilökohtaisten mielipiteiden yhteentörmäyksen kautta, ja jumalallinen ohjaus paljastuu. Ystävien ei siksi pitäisi lannistua mielipide-eroista, jotka voivat olla vallalla neuvoston jäsenten keskuudessa, sillä kuten kokemus on osoittanut ja kuten Mestarin sanat todistavat, mielipide-erot täyttävät arvokkaan tehtävän kaikissa neuvoston pohdinnoissa. Mutta sitten kun enemmistön kanta on varmistettu, kaikkien jäsenten on automaattisesti ja varauksetta noudatettava sitä ja uskollisesti ryhdyttävä sitä toteuttamaan. Kärsivällisyyden ja maltillisuuden tulisi kuitenkin aina olla tunnusomaista paikallisen yhteisön valitsemien edustajien keskusteluille ja pohdinnoille, eikä hyödyttömiin ja saivarteleviin keskusteluihin pitäisi antautua missään olosuhteissa.
(*Kirje Shoghi Effendin puolesta 18.4.1939*)(9)
- 10 Bahá'iden on opittava unohtamaan henkilökohtaisuudet ja voittamaan ihmisissä niin tuontainen halu asettua jollekin puolelle ja taistella omasta kannastaan. Heidän on myös todella opittava käyttämään neuvottelun suurenmoista periaatetta.
(*Kirje Shoghi Effendin puolesta 30.6.1939 Saksan ja Itävallan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle*)(10)
- 11 Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto on selittänyt, että kun Shoghi Effendi luettelee paikallisen henkisen neuvoston tehtävät teoksen Bahá'í Administration sivulla 37, hän viittaa siihen, että ne paikalliset asiat, jotka pitäisi viedä paikalliselle henkiselle neuvostolle, ovat "bahá'-asiaan liittyviä". Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, etteikö henkilökohtaisia ongelmia voisi tuoda bahá'-neuvostojen käsiteltäväksi. Paikallinen henkinen neuvosto ei kuitenkaan ole ainoa laitos tai elin, jonka puoleen ystävät voivat kääntyä neuvotellakseen henkilökohtaisista asioistaan. Tällaista neuvottelua voitaisiin käydä perheenjäsenten, ystävien tai asiantuntijoiden kanssa. 'Abdu'l-Bahá mainitsee eräässä muistiossaan esimerkiksi mahdollisuuden, että saman ammattikunnan asiantuntijat kokoontuisivat yhteiseen neuvotteluun.
(*Kirje Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 8.4.1975 eräälle uskovalle*)(11)
- 12 Vaikka paikalliset henkiset neuvostot ovat ensisijaisesti vastuussa ystävien neuvomisesta henkilökohtaisissa ongelmissa, voi olla tapauksia, joissa kansallisen tai paikallisen neuvoston harkinnan mukaisesti olisi suositeltavampaa uskoa neuvonta- tai ohjausvelvollisuudet yksilöille tai komiteoille. Tämä on neuvoston päätettävissä.
(*Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 27.3.1966 Bolivian Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle*)(12)
- 13 Ensimmäinen ehto on täydellinen rakkaus ja sopusointu neuvoston jäsenten kesken. Heidän on oltava täysin vapaita vieraantuneisuudesta ja heijastettava keskuudessaan Jumalan ykseyttä, sillä he ovat

yhden meren aaltoja, yhden joen pisaroita, yhden taivaan tähtiä, yhden auringon säteitä, yhden hedelmätarhan puita, yhden puutarhan kukkia. Jos ajatusten sopusointu ja täydellinen ykseys puuttuvat, tuo kokous hajoaa, eikä tuo neuvosto saa mitään aikaan. Toinen ehto: - - heidän on kokoontuessaan käännettävä kasvonsa korkeuden kuningaskuntaan ja pyydettyä apua kirkkauden valtakunnasta. Heidän on sen jälkeen esitettävä näkökantansa äärimmäisen omistautuneesti, kohteliaasti, arvokkaasti, huolellisesti ja kohtuudella. Heidän on kaikissa asioissa etsittävä totuutta eikä pidettävä itsepintaisesti kiinni omista mielipiteistään, sillä itsepäisyys ja jääräpäisyys omassa näkemyksessä johtavat lopulta eripuraan ja riitaan, ja totuus jää paljastumatta. Kunnioitettujen [henkisen neuvoston] jäsenten on täysin vapaasti esitettävä omat ajatuksensa, eikä kenenkään ole missään tapauksessa sallittua vähätellä toisen ajatuksia, ei, vaan hänen on maltillisesti esitettävä totuus, ja jos ilmaantuu eriäviä mielipiteitä, enemmistön äänet ratkaisevat, ja kaikkien on toteltava enemmistöä ja alistuttava sen kantaan. Kenenkään kunnioitetuista jäsenistä ei ole myöskään sallittua vastustaa tai arvostella kokouksen aikana eikä sen jälkeen mitään aiemmin tehtyä päätöstä, vaikka päätös olisikin väärä, koska tällainen arvostelu estäisi päätöksen toteuttamisen. Lyhyesti sanottuna, valo on tuloksena kaikesta, mistä sovitaan sopusoinnussa ja rakkaudella sekä puhtain vaikuttimin, ja jos vähäisinkään vieraantumisen tunne vallitsee, on tuloksena pimeyttä pimeyden päälle. - - Jos nämä neuvot otetaan huomioon, on neuvosto Jumalasta, muutoin se johtaa viilenemiseen ja etääntymiseen, jotka ovat peräisin paholaiselta - -. Jos he pyrkivät täyttämään nämä ehdot, pyhän hengen armo suodaan heille ja tuosta neuvostosta tulee jumalallisten siunausten keskipiste, jumalallisen vahvistuksen väkijoukot tulevat heidän avukseen ja päivä päivältä he saavat uuden hengen vuodatuksen.

(‘Abdu’l-Bahá, lainattu *Shoghi Effendin kirjeessä* 5.3.1922 ystäville Amerikassa, *Bahá’í Administration*, s.22-23)(13)

- 14 Ystävistä jokaisen tulisi suuresti ylistää toista, ja jokaisen tulisi pitää itseään katoavan pienenä ja olemattomana muiden seurassa. Kaikista asioista tulisi neuvotella kokouksessa, ja mikä enemmistön päätös sitten onkin, tulisi toimia sen mukaan. Vannon ainoan tosi Jumalan kautta, että on parempi, jos kaikki ovat yhtä mieltä väärästä päätöksestä, kuin se, että valitaan vain yksi oikea ääni, koska yksittäiset äänet voivat olla tuhoon johtavia riidan lähteitä. Sillä jos he yhdessä tapauksessa tekevätkin väärän päätöksen, saavuttavat he sadassa muussa tapauksessa oikeat päätökset, ja näin säilyy yksimielisyys ja ykseys. Tämä korvaa minkä tahansa puutteellisuuden ja johtaa lopulta vääryyden oikaisemiseen.

(‘Abdu’l-Bahá, aiemmin kääntämättömästä muistiosta)(14)

- 15 Tärkeimmät vaatimukset niille, jotka neuvottelevat yhdessä, ovat vaikuttimien puhtaus, säteilevä henki, irrottautuminen kaikesta muusta paitsi Jumalasta, viehtymys hänen jumalalliseen tuoksuunsa, nöyryys ja vaatimattomuus hänen rakkaittensa keskuudessa, kärsivällisyys ja pitkämielisyys vaikeuksissa ja palvelu hänen ylevällä kynnyksellään. Jos heitä armollisesti autetaan saavuttamaan nämä ominaisuudet, Bahán näkymättömästä valtakunnasta suodaan heille voitto. Tänä päivänä neuvottelevat neuvostot ovat erittäin tärkeitä ja ehdottoman välttämättömiä. Kuuliaisuus niitä kohtaan on elintärkeää ja välttämätöntä. Niiden jäsenten täytyy neuvotella yhdessä sellaisella tavalla, ettei synny mitään aihetta kaunaan tai eripuraisuuteen. Tämä voidaan saavuttaa, kun jokainen jäsen ilmaisee oman mielipiteensä ja perustelunsa täysin vapaasti. Jos häntä vastustetaan, ei hänen pidä missään tapauksessa loukkaantua, sillä vasta kun asiasta keskustellaan perusteellisesti, voidaan oikea tie ilmaista. Totuuden loistava kipinä tulee esiin vasta erilaisten mielipiteiden törmättyä yhteen. On hyvä, jos keskustelun jälkeen päätös tehdään yksimielisesti; mutta jos, Herra varjeltoon, syntyy

erimielisyyttä, äänten enemmistön täytyy ratkaista.

(‘Abdu’l-Bahá, lainattu Shoghi Effendin kirjeeseen 5.3.1922, ystäville Amerikassa, Bahá’í Administration, s.21-22)(15)

- 16 Bahá’í-neuvottelun ihanne on päästä yksimieliseen päätökseen. Silloin kun tämä ei ole mahdollista, täytyy äänestää. Rakastetun Suojelijan sanoin:” - - kun heidän on tehtävä jokin tietty päätös, on heidän kiihkottoman, innostuneen ja sydämellisen neuvottelun jälkeen käännäyttävä rukouksessa Jumalan puoleen ja vilpittömästi, vakaumuksella ja rohkeasti annettava äänensä, ja alistuttava enemmistön mielipiteeseen, joka, kuten Mestarimme on meille sanonut, on totuuden ääni, jota ei milloinkaan pidä kyseenalaistaa ja joka on aina koko sydäimestä pantava täytäntöön.” Heti, kun päätös on tehty, siitä tulee koko neuvoston päätös, ei pelkästään niiden jäsenten, jotka sattuvat olemaan enemmistön joukossa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 6.3.1970 Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)(16)

- 17 - - Näiden neuvostojen jäsenten on omasta puolestaan jätettävä kokonaan huomiotta omat mieltymyksensä ja vastenmielisyytensä, henkilökohtaiset etunsa ja halunsa ja keskitettävä ajatuksensa siihen, mikä on edesauttava bahá’í-yhteisön onnea ja hyvinvointia ja edistävä yhteistä hyvää.

(Shoghi Effendin kirjeestä 12.3.1923, Bahá’í Administration, s. 41)(17)

- 18 - - Rakkaus ja sopusointu, vaikuttimien puhtaus, nöyryys ja vaatimattomuus ystävien keskuudessa, kärsivällisyys ja pitkämielisyyys vaikeuksissa näistä muodostuu se asenne, jonka kautta he sitten ”ilmaisevat näkökantansa äärimmäisen omistautuneesti, kohteliaasti, arvokkaasti, huolellisesti ja kohtuudella” käyttäen jokainen ”täydellistä vapautta” sekä näkökantansa että ”esityksensä perusteet ilmaistessaan”. ”Jos vastakkaisia mielipiteitä nousee, ei tule kiihtyä, sillä jos kysymyksiä ja asioita ei tutkita ja todenneta, ei huomata eikä ymmärretä sellaista näkökantaa, josta kaikki voivat olla yhtä mieltä.” ”Totuuden loistava kipinä tulee esiin vasta eriävien mielipiteiden törmättyä yhteen.” Jos yksimielisyyteen ei tämän jälkeen päästä, päätökset tehdään äänten enemmistöllä.

Kun päätös on saatu aikaan, kaikki neuvottelevan elimen jäsenet tukevat yksimielisesti ja täydestä sydäimestään neuvottelun tulosta, sillä heillä on ollut tilaisuus tuoda näkemyksensä kaikin puolin julki. Entä jos vähemmistön kanta onkin oikea? ‘Abdu’l-Bahá on selittänyt: ”Jos he ovat yhtä mieltä jostakin asiasta, vaikka se olisi väärin, tämä on parempi kuin olla eri mieltä ja oikeassa, sillä tällainen ero johtaa jumalallisen perustan hajoamiseen. Vaikka toinen osapuolista ehkä on oikeassa ja he ovat eri mieltä, tämä on oleva syy tuhanteen vääryyteen, mutta jos molemmat osapuolet ovat väärässä ja he ovat yksimielisiä, totuus tulee paljastumaan ja vääryys korjaantumaan, koska tämä tapahtuu ykseydessä.” Merkillepantavaa tässä tavassa lähestyä ajattelua yhteiskunnallisena välineenä on, miten syvällisesti Bahá’u’lláh on tarkoittanut julkisen keskustelun normien muuttuvan kaikin puolin kehittyneeseen yhteiskuntaan tultaessa.

Niitä ominaisuuksia, jotka yksilö tarvitsee päästäkseen menestyksekkäässä neuvottelussa välttämättömään itsehallintaan, kuvaa täysin se, mitä Shoghi Effendi piti ”todellisen bahá’ín sisäisenä olemuksena”. Pohtikaa vaikkapa eräässä hänen varhaisimmista kirjeistään olevaa vetoamusta, jonka hän osoitti omalle yhteisölleen: ”Minkään muun kuin todellisen bahá’ín sisäisen olemuksen kautta ei ole toivoa sovittaa yhteen armon ja oikeudenmukaisuuden, vapauden ja alistumisen, yksilön oikeuden pyhyiden ja itsestä luopumisen sekä toisaalta valppauden, hienotunteisuuden ja maltillisuuden ja

toisaalta toverihengen, suoruuden ja rohkeuden periaatteita.” Tämä vetoamus kohdistui siihen kypsyyteen ja korkeaan asemaan, joihin hän kerta kerran jälkeen suuntasi heidän ajatuksensa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 29.12.1988 Bahá'u'lláhin seuraajille Amerikan Yhdysvalloissa) (18)

- 19 Hallintojärjestyksessä on menettelytavat arvostelun esille tuomiseksi ja se periaatteellinen kannanotto, että ”jokaisella uskollisella ja älykkäällä yhteisön jäsenellä ei ole vain oikeutta, vaan myös elintärkeä velvollisuus esittää suoraan, mutta tyhjentävästi ja hienotunteisesti, ja neuvoston arvovallalle kuuluvalla kunnioituksella mikä tahansa ehdotus, suositus tai arvostelu, jonka hänen omatuntonsa velvoittaa hänet esittämään, jotta hänen paikallisessa yhteisössään vallitsevia oloja tai suuntauksia voitaisiin parantaa ja korjata”. Vastaavasti neuvoston velvollisuus on ”huolellisesti harkita jokaista sille esitettyä näkökantaa”.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 29.12.1988 Bahá'u'lláhin seuraajille Amerikan Yhdysvalloissa) (19)

- 20 Sen lisäksi, että jokaisella on suora yhteys paikalliseen tai kansalliseen neuvostoon taikka neuvonantajaan tai apulaisneuvoston jäsenen, on yhteisössä erityisiä tilaisuuksia näkemysten esille tuomiseen. Jokaiselle bahá'ille näistä tilaisuuksista useimmin toistuu yhdeksäntoista päivän juhla, joka ”seurallisen ja henkisen puolensa lisäksi täyttää yhteisön erilaisia hallinnollisia tarpeita ja vaatimuksia, joista tärkein on paikallisen bahá'-yhteisön sisäistä tilaa koskevan avoimen ja rakentavan arvostelun ja neuvottelun tarve”. Samalla Shoghi Effendi, sihteeri, väliktyksellä, painottaa edelleen neuvoissaan sitä, että ”olisi ehdottomasti vältettävä kaikkea luonteeltaan kielteistä arvostelua ja keskustelua, joka voisi johtaa henkisellet neuvostollemme hallintoelimenä kuuluvan arvovallan heikentämiseen. Sillä muutoin itse Asian järjestys vaarantuu, ja sekasorto ja epäso pu vallitsevat yhteisössä.” Selvästikin kyseessä on muukin kuin arvostelijan oikeus itsensä ilmaisemiseen; Jumalan asian yhdistävä henki tulee myös säilyttää, sen lakien ja määräysten auktoriteetti turvata, sillä auktoriteetti on erottamaton osa vapautta. Vaikuttimella, käytöksellä ja toimintatavalla on merkitystä; mutta tulee muistaa myös rakkaus: rakkaus lähimmäisiä kohtaan, rakkaus yhteisöä kohtaan ja rakkaus laitoksia kohtaan.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 29.12.1988 Bahá'u'lláhin seuraajille Amerikan Yhdysvalloissa) (20)

Yksilöiden suhde henkiseen neuvostoon

- 21 On kaksi perusperiaatetta, jotka Suojelija toivoo ystävien aina muistavan ja niitä tunnontarkasti ja uskollisesti seuraavan. Ensimmäinen periaate on olla varauksettomasti ja koko sydämeästnsä kuuliainen ilmoitetulle sanalle. Ystävien tulisi olla tarkkoja siitä, etteivät he hiuskarvankaan vertaa poikkea opetuksista. Heidän erityisen huomionsa kohteena tulisi olla Uskon periaatteiden, opinkappaleiden ja lakien puhtauden varjeleminen. Vain siten he voivat toivoa säilyttävänsä Asian elimellisen ykseyden. Asian sisällä ei voi eikä saisi olla vapaamielisiä tai vanhoillisia, maltillisia tai äärimmäiskantaisia. Sillä kaikki he ovat yhden ja saman lain alaisia, ja se on Jumalan laki. Tämä laki on yläpuolella kaikkien eroavuuksien, kaikkien henkilökohtaisten ja paikallisten suuntausten, mielialojen ja pyrkimysten. Seuraavana on periaate täydellisestä ja välittömästä kuuliaisuudesta neuvostoilte, niin paikallisille kuin kansallisille. Näiden bahá'-hallintoelinten velvollisuutena on auttaa yhteisöä saamaan tietoja ja ymmärrystä Asiasta ja jatkuvasti siinä syvenemään. Opillinen ykseys ja hallinnollinen ykseys, nämä ovat ne kaksi pääpilaria, jotka tukevat Asian rakennusta ja suojelevat sitä vastustuksen myrskyiltä, jotka sitä vastaan niin ankarina raivoavat.

(Kirje Shoghi Effendin puolesta 5.9.1936 Intian ja Burman Kansalliselle Henkisel Neuvostolle)(21)

- 22 Näiden elinten pyhänä velvollisuutena on auttaa, neuvoa, suojella ja ohjata uskovia kaikin vallassaan olevin tavoin, kun niiden puoleen käännytään - itse asiassa ne perustettiin nimenomaan ylläpitämään järjestystä, ykseyttä ja kuuliaisuutta Jumalan laeille uskovien keskuudessa.

Sinun tulisi kääntyä niiden puoleen niin kuin lapsi kääntyy vanhempiensa puoleen. - -

(Kirje Shoghi Effendin puolesta 28.9.1941 eräälle uskovalle)(22)

- 23 Meidän tulisi kunnioittaa sekä kansallista että paikallista henkistä neuvostoa, koska ne ovat Bahá'u'lláhin perustamia laitoksia. Tällä ei ole mitään tekemistä henkilökysymyksen kanssa, vaan se on kaukana sen yläpuolella. On oleva suuri päivä, kun sekä neuvostoissa että niiden ulkopuolella olevat ystävät ymmärtävät täysin sen tosiasian, etteivät neuvostossa olevat yksilöt ole tärkeitä, vaan itse neuvosto laitoksena.

(Kirje Shoghi Effendin puolesta 7.7.1949 eräälle uskovalle)(23)

- 24 Ystäviä kehoitetaan kaikesta sydäimestänsä tukemaan paikallista henkistä neuvostoa ja toimimaan sen kanssa yhteistyössä, ensin osallistumalla sen jäsenten valintaan ja sitten tarmokkaasti toteuttamalla sen suunnitelmia ja ohjelmia, kääntymällä sen puoleen vaikeuksissa ja vastoinkäymisissä, rukoilemalla sille menestystä ja iloitemalla sen noususta vaikutusvaltaan ja kunniaan. Tätä suurta aarretta, tätä Jumalan lahjaa, tulee joka yhteisössä vaalia, hoivata, rakastaa, auttaa ja totella, ja sen puolesta tulee rukoilla.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston naw-rúz-sanoma 1974 maailman bahá'ille)(24)(24)

- 25 Paikallisten neuvostojen tulisi herättää luottamusta yksittäisissä uskovich, ja näiden tulisi puolestaan ilmaista valmiutensa alistua täysin paikallisen neuvoston päätöksiin ja määräyksiin. Näiden kahden täytyy oppia tekemään yhteistyötä ja oivaltaa, että vain tällaisen yhteistyön avulla voivat Asian laitokset toimia tehokkaasti ja vakaasti. Vaikkakin tottelevaisuuden paikallisia neuvostoja kohtaan tulisi olla varauksetonta ja kokosydämistä, tulisi tämän laitoksen saattaa määräyksensä voimaan tavalla, että vältetään antamasta sellaista vaikutelmaa, että sen innoittajina olisivat yksinvaltaiset vaikuttimet. Asian henki on keskinäisen yhteistyön, eikä yksinvaltaisuuden henki.

(Shoghi Effendin puolesta 28. 10.1935 eräälle uskovalle)(25)

- 26 Uskovien tulisi oppia kääntymään useammin ja varhaisemmassa vaiheessa neuvostojensa puoleen saadakseen neuvoja ja apua, ja toisaalta neuvostojen tulisi toimia valppaammin ja suuremmalla yhteisvastuun tunteella jokaisessa tilanteessa, joka saattaa vahingoittaa Uskon arvostusta yleisön silmissä. Kun neuvosto on tehnyt päätöksiä, on kaikkien asianomaisten noudatettava niitä uskollisesti ja halukkaasti.

(Kirje Shoghi Effendin puolesta 13.3.1944 eräälle uskovalle)(26)

- 27 Koskien sitä periaatetta, ettei Asian tulisi sallia keskittyvän kenenkään bahá'ín henkilön ympärille, haluaa Suojelija tehdä selväksi sen, ettei tätä koskaan ole tarkoitettu merkitsemään, ettei pätevien yksityisten opettajien tulisi saada paikalliselta neuvostolta kaikkea rohkaisua ja käytännön apua puhuakseen yleisölle. Se mitä Suojelija tarkoitti on, että tällaisen puhujan persoonallisuuden tai suosion ei tulisi koskaan sallia himmentää kussakin paikallisessa yhteisössä vaaleilla valittujen edustajien muodostaman elimen arvovaltaa tai vähentää sen vaikutusvaltaa. Tällaisen yksilön ei tulisi

ainoastaan hakea sen elimen hyväksyntää, neuvoa ja apua, joka edustaa Asiaa hänen paikkakunnallaan, vaan hänen tulisi antaa tunnustus mahdollisesti saamastaan arvonannosta sen neuvoston yhteiselle viisaudelle ja kyvykkyydelle, jonka hallintoalueella hän palvelujaan suorittaa. Neuvostot, eivät yksilöt, muodostavat sen kallioperustan, jolle hallinto on rakennettu. Kaikki muu on alistettava näitä Bahá'u'lláhin lakien valittujen valvojien ja kannattajien parhaimpia tavoitteita palvelemaan ja edistämään.

(*Kirje Shoghi Effendin puolesta 12.8.1933 eräälle uskovalle*)(27)

- 28 - - kaikessa mikä koskee Asian etuja jollain paikkakunnalla, koskepa tämä sitten yksilöä tai yhteisöä, tulee täysin ilman poikkeusta kääntyä yksinomaan tuon paikkakunnan henkisen neuvoston puoleen, joka tekee siitä päätöksen, ellei kyseessä ole kansallinen etu, missä tapauksessa asia tulee viedä kansallisen elimen päätettäväksi.

(*Shoghi Effendin kirjeestä 5.3.1922, Bahá'í Administration, s. 23*)(28)

- 29 Yksi pääperiaate, joka kuuluu hallintojärjestelmäämme, jonka meidän tulee muistaa muotoutuvan maailmanjärjestyksemme malliksi, on että vaikka neuvosto tekee huonosti harkitun päätöksen, sitä täytyy noudattaa, jotta yhteisön ykseys säilyy. Paikallisen neuvoston päätökseen voi hakea muutosta kansalliselta neuvostolta - - Mutta vaaleilla valituille elimille annettua arvovallan periaatetta tulee noudattaa. Tätä ei voi oppia ilman koettelemuksia.

(*Kirje Shoghi Effendin puolesta 30.6.1949 Saksan ja Itävallan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle*)(29)

- 30 Neuvosto saattaa erehtyä, mutta - kuten Mestari ['Abdu'l-Bahá] huomautti ellei yhteisö tai yksittäinen bahá'í alistu sen päätöksiin, seuraus on vieläkin pahempi, koska se heikentää juuri sitä laitosta, jota pitää vahvistaa, jotta voidaan noudattaa Uskon periaatteita ja lakeja. Hän sanoo meille, että Jumala oikaisee tehdyt virheet. Meidän tulee luottaa tähän ja meidän on toteltava neuvostojamme. - -

(*Kirje Shoghi Effendin puolesta 1949 eräälle uskovalle*)(30)

- 31 Suojelija uskoo, että suuri osa niistä vaikeuksista, joista uskovat - - tuntevat kärsivänsä, aiheutuu siitä, etteivät he ymmärrä hallintoa oikein eivätkä toteuta sitä käytännössä. He - monet heistä näyttävät olevan taipuvaisia jatkuvasti kyseenalaistamaan ja arvostelemaan neuvostojensa päätöksiä. Jos bahá'ít heikentävät juuri niitä ohjaavia laitoksia, jotka - vaikka kuinka epäkypsästi - pyrkivät koordinoimaan bahá'í-toimintoja ja johtamaan bahá'í-asioita, ja jos he jatkuvasti arvostelevat niiden toimia ja asettavat kyseenalaiseksi tai väheksyvät niiden päätöksiä, he eivät ole ainoastaan esteenä kaikelle todelliselle edistymiselle Uskon kehityksessä, vaan he karkottavat pois ne sivulliset, jotka aivan oikeutetusti saattavat kysyä, kuinka me odotamme koskaan yhdistävämme koko maailman, kun kerran olemme niin eripuraisia omassa keskuudessamme.

(*Kirje Shoghi Effendin puolesta 26.10.1943 eräälle uskovalle*)(31)

- 32 Kun uskovaalla on ongelma, josta hänen on tehtävä päätös, hän voi valita eri menettelytapoja. Jos kyseessä on Uskon etuja koskeva asia, hänen tulisi neuvotella asianmukaisen neuvoston tai komitean kanssa, mutta yksilöillä on monia puhtaasti henkilökohtaisia ongelmia, eikä mikään velvoita viemään niitä Uskon laitosten käsiteltäväksi; todellakin, kun opetustyön tarpeet ovat niin pakottavia, on parempi, jos ystävät eivät kuormita neuvostojaan sellaisilla henkilökohtaisilla ongelmilla, jotka he voivat itse ratkaista.

Bahá'í, jolla on ongelma, voi itse ratkaista sen rukoiltuaan ja punnittuaan kaikkia näkökantoja omassa mielessään; hän voi katsoa paremmaksi hakea neuvoa yksittäisiltä ystäviltä tai asiantuntijoilta kuten lääkäriltään tai lakimieheltään, niin että hän voi ottaa näiden neuvot huomioon päätöstä tehdessään; tai jos asiaan liittyy useita henkilöitä, kuten perhetilanteessa, hän saattaa katsoa aiheelliseksi koota yhteen asianomaiset, niin että he voivat päätyä yhteiseen ratkaisuun. Ei ole mitään estettä sille, että bahá'í pyytää joitakin henkilöitä neuvottelemaan yhdessä ongelmastaan.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 19.3.1973 Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)(32)(32)

- 33 Tulisi muistaa, että neuvottelun tavoitteena on löytää ratkaisu ongelmaan ja että se eroaa täysin sen kaltaisesta ryhmässä tapahtuvasta ”sielunpaljastuksesta”, jota jotkut piirit nykyään suosivat, ja joka on lähellä sellaista synnintunnusta, joka on uskossa kielletty. - -

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 19.3.1973 Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)(33)

- 34 Ystävien ei koskaan tule erehtyä pitämään bahá'í-hallintoa itse päämääränä. Se on vain Uskon hengen väline. Tämä Asia on asia, jonka Jumala on ilmaissut koko ihmiskunnalle. Se on tarkoitettu hyödyttämään koko ihmisrotua, ja ainoa tapa, jolla se voi tämän tehdä, on uudistaa ihmiskunnan yhteisöelämä, sekä pyrkiä saamaan aikaan yksilön täydellinen uudistuminen. Bahá'í-hallinto on vain alkumuoto sille, mistä on tuleva yhteisöelämisen sosiaalinen elämä ja lait. Uskovat ovat vasta alkamassa ymmärtää sitä ja toteuttaa sitä oikealla tavalla. Joten meidän on oltava kärsivällisiä, jos se joskus tuntuu hieman epävarmalta ja jäykältä toimissaan. Se johtuu siitä, että olemme oppimassa jotain erittäin vaikeaa mutta hyvin ihanaa - miten elää yhdessä bahá'í-yhteisönä noudattaen loistavia opetuksia.

(Kirje Shoghi Effendin puolesta 14.10.1941 kahdelle uskovalle)(34)

- 35 Ja kun nyt katson tulevaisuuteen, toivon näkeväni ystävät kaikkina aikoina, kaikissa maissa, kaikkea ajatuksen ja luonteen kirjoja edustaen vapaaehtoisesti ja iloiten ryhtymään toimintansa paikallisten ja ennen kaikkea kansallisten keskustusten tueksi, pitävän yllä ja edistävän niiden tavoitteita täysin yksimielisinä ja tyytyväisinä, täydellä ymmärryksellä, aidolla innostuksella ja herkeämättömällä tarmolla. Tämä on todellakin elämäni ainoa ilo ja kaipuu, sillä se on se lähde, josta kaikki tulevat siunaukset ovat virtaava, se laaja perusta, jolla jumalallisen rakennuksen turvallisuuden on viime kädessä levättävä.

(Shoghi Effendin kirjeestä 24.9.1924 Amerikan bahá'ille)(35)

- 36 Bahá'í-hallintojärjestyksen nopeasti levitessä kaikkialle maailmaan on jokaisen sen kanssa tekemisissä olevan ehdottomasti perehdyttävä sen periaatteisiin, ymmärrettävä sen tärkeys sekä käytännössä toteutettava sen ohjeita. - -

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 11.8.1970 kaikille Kansallisille Henkisille Neuvostolle)(36)

- 37 - - Uskovilla on taipumus ymmärtää väärin hallinnolliset tehtävät ja yrittää soveltaa niitä yksilöiden välisiin ihmissuhteisiin, mikä ei kuitenkaan voi onnistua, koska neuvosto on Oikeusneuvoston alku ja sen tehtävänä on huolehtia kirjoitusten mukaisesti yhteisön asioista. Sen sijaan yksilöiden välisiä suhteita hallitsevat rakkaus, ykseys, anteeksianto ja synnit peittävä silmä. Kun ystävät kerran oivaltavat tämän, he tulevat keskenään toimeen paljon paremmin, kun nyt sen sijaan he leikkivät olevansa henkisiä neuvostoja ja odottavat neuvoston käyttäytyvän yksilön tavoin. - -

(Kirje Shoghi Effendin puolesta 5.10.1950 eräälle uskovalle)(37)

Henkisen neuvoston suhde yhteisöön

Henkisen neuvoston merkitys

- 38 Herra on säättänyt, että jokaisen kaupunkiin tulee perustaa Oikeusneuvosto, johon kokoontuu neuvottelijoita Bahán luvun [9] mukaisesti. - - Heidän tulisi ajatella astuvansa Jumalan, Ylevän, Kaikkein korkeimman läsnäolon esikartanoon sekä katsovansa Häntä, joka on Näkymätön. (Bahá'u'lláh, Kitáb-i-Aqdas)(38)
- 39 Tässä kokouksessa heidän tulisi tuntea ikään kuin astuvansa Jumalan läheisyyteen, koska tämä sitova käsky on virrannut hänen, joka on Ikiaikainen, kynästä. Jumalan katse on suunnattu tätä neuvostoa kohti. (Bahá'u'lláh, aiemmin kääntämättömästä muistiosta)(39)
- 40 Näitä henkisiä neuvostoja auttaa Jumalan henki. Niiden puolustaja on 'Abdu'l-Bahá. Niiden ylitse hän levittää siipensä. Mikä siunaus voisikaan olla suurempi kuin tämä? - - Nämä henkiset neuvostot ovat loistavia lamppuja ja taivaallisia puutarhoja, joista pyhyiden tuoksut tulvehtivat kaikille seuduille ja joista tiedon valot leviävät kaikkien luotujen ylle. Niistä virtaa elämän henki joka taholle. Ne ovat todellakin ihmisen kehittymisen voimalliset lähteet kaikkina aikoina ja kaikissa olosuhteissa. ('Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi kirjassa God Passes By, s. 332)(40)
- 41 Vasta paikallisten henkisten neuvostojen jäsenten syventyessä Uskon perustotuuksiin ja neuvoston toimintaa ohjaavien periaatteiden asianmukaiseen soveltamiseen on tämä laitos kasvava ja kehittyvä kohti kaikkien mahdollisuuksiensa toteutumista. (Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 11.8.1970 kaikille Kansallisille Henkisille Neuvostoille)(41)
- 42 Shoghi Effendi on selittänyt asian näin: ”Tämän lapsenkengissään olevan hallintojärjestyksen rakenteeseen sisältyy tiettyjä osia, jotka voidaan löytää kustakin kolmesta yleisesti tunnetusta maallisen hallinnon muodosta, vaikka se ei millään muotoa olekaan pelkkä jäljitelmä yhdestäkään niistä ja vaikka se ei ole omaksunut koneistoonsa mitään niihin sisäsyntyisesti kuuluvia moitittavia piirteitä. Se sulauttaa ja sovittaa yhteen kuhunkin näistä järjestelmistä epäamättä kuuluvat terveet totuudet tavalla, johon mikään kuolevaisten kätten luoma hallinto vielääkään ei ole pystynyt, vääristämättä niiden jumalallisten periaatteiden aitoutta, joihin se pohjimmiltaan perustuu.” Epäilemättä Suojelijan aihetta koskevat selitykset ovat teille tuttuja. Miksi sitten tämä hellittämätön painokkuus? Miksi tämä perustotuuksien toistuva kertaus? Tämä painokkuus ja tämä kertaus on tarkoitettu antamaan vetoamus selkeän ajattelun, oikean näkökulmaan pääsemisen ja asianmukaisten asenteiden omaksumisen puolesta. Kaikki tämä on mahdotonta ilman bahá'í-uskon perustotuuksien syvällistä ymmärtämistä.

Bahá'u'lláhin järjestyksen erityisluonteen vahvalla painottamisella ei ole tarkoitus vähätellä nykyisiä hallitusjärjestelmiä. Ne todellakin pitää nähdä mittavan yhteiskunnallisen kehitysjakson hedelminä, jotka edustavat pitkälle kehittyneitä vaihetta yhteiskunnallisen järjestäytymisen kehittymisessä. Meitä kannustaa tieto siitä, että Bahá'u'lláhin, tämän järjestyksen tuojan, ilmoituksen korkein tehtävä on, kuten Shoghi Effendi asian ilmaisi, ”ei mikään muu kuin tämän koko kansakuntien joukon elimellisen ja henkisen ykseyden saavuttaminen”, mikä on osoituksena ”koko ihmisrodun

aikuistumisesta”. Tähän sisältyy hämmästyttävällä tavalla se lähitulevaisuuden näkymä, että Bahá'u'lláhin tulo on vihdoinkin tehnyt mahdolliseksi saavuttaa [ihmiskunnan] ikivanha toive. Käytännössä hänen lähetystehtävänsä on merkinä siitä, että edessämme on ”nyky-yhteiskunnan rakenteen elimellinen muutos, jollaista maailma ei vielä ole kokenut.” Se on veres ilmentymä Jumalan puuttumisesta historian kulkuun, vakuutus siitä, ettei hänen lapsiaan ole jätetty tuuliajolle, merkki taivaallisen armon vuodatuksesta, joka tekee koko ihmiskunnalle mahdolliseksi viimeinkin vapautua ristiriidoista ja kiistelystä ja kohota maailmanrauhan ja jumalallisen sivistyksen korkeuksiin. Ennen kaikkea muuta se on osoitus siitä rakkaudesta, joka Jumalalla oli lapsiinsa, ja jonka hän tuns iankaikkisen olemuksensa” syvyyksissä ja oman sisimpänsä ”ikuisuudessa”, ja joka sai hänet luomaan meidät kaikki. Ylevimmässä merkityksessään hänen maailmanjärjestyksensä vaatimuksiin paneutuminen on siis tuohon rakkauteen vastaamista.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 29.12.1988 Bahá'u'lláhin seuraajille Amerikan Yhdysvalloissa)(42)

- 43 Kun mietimme Bahá'u'lláhin varoitusta, että ”mikä tahansa, mikä ylittää kohtuuden rajat, lakkaa vaikuttamasta suotuisasti”, opimme arvostamaan sitä, että hänen antamaansa hallintojärjestykseen sisältyvät ne toimintaperiaatteet, jotka ovat välttämättömät sellaisen kohtuullisuuden noudattamiseksi, joka takaa ihmiskunnan ”todellisen vapauden”. Kaiken kaikkiaan, eikö hallintojärjestys näytäkin olevan vapauden rakenne meidän ajallemme? ‘Abdu'l-Bahá tukee meitä tässä ajatuksessa, sillä hän on sanonut, että kohtuullinen vapaus, joka takaa ihmiskunnan maailman hyvinvoinnin sekä ylläpitää ja säilyttää yleismaailmalliset yhteydet ja suhteet, ilmenee suurimmassa voimassa ja laajuudessa Bahá'u'lláhin opetuksissa.”

Näin määritelty vapaus luo laitosten ja yksilöiden käyttäytymisen mallin, jonka toimivuus ei riipu niinkään lain voimasta, jota kynäkin tulee pitää kunniaassa, kuin yhteisten etujen tunnustamisesta ja yhteistyön hengestä, jota pitää yllä yksilöiden aulius, rohkeus, velvollisuudentunto ja aloitteellisuus - nämä taas ovat ilmaus heidän kiintymyksestään ja alistumisestaan Jumalan tahtoon. Siten kansallisen tai paikallisen laitoksen ja sitä ylläpitävien yksilöiden välillä vallitsee vapauden tasapaino.

Ottakaamme esimerkiksi paikallinen henkinen neuvosto, sen muodostamistapa ja yksilöiden rooli sen valitsemisessa. Äänestäjä tekee valintansa ymmärtäen, että hän on vapaa valitsemaan täysin itsenäisesti kenet tahansa, johon omatunto saa hänet päätymään, ja että hän omasta tahdostaan hyväksyy vaalin tuloksen itseään velvoittavaksi. Äänestämällä yksilö sitoutuu sopimukseen, jonka varassa yhteiskunnan järjestys toimii. Neuvoston velvollisuutena on neuvoa, ohjata ja tehdä päätöksiä yhteisön asioissa, ja sen oikeutena on saada osakseen yhteisön jäsenten kuuliaisuus ja tuki. Yksilön velvollisuutena on perustaa ja säilyttää neuvosto valitsemalla se vaaleilla sekä tarjoamalla neuvoja, moraalista tukea ja aineellista apua, ja toisaalta hänellä on oikeus tulla sen kuulemaksi, saada sen ohjausta ja apua sekä hakea muutosta sellaisiin neuvoston päätöksiin, joiden hän vilpittömästi tuntee olevan epäoikeudenmukaisia tai yhteisölle vahingollisia.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 29.12.1988 Bahá'u'lláhin seuraajille Amerikan Yhdysvalloissa)(43)

Henkisen neuvoston velvollisuudet

- 44 Jumalan Uskon hallintovastaavien on oltava kuin paimenia. Heidän päämääränsä tulisi olla karkottaa kaikki epäilyt, väärinkäsitykset ja haitalliset erimielisyydet, jotka saattavat nousta esiin uskovien yhteisössä. Ja tämän he voivat riittävässä mitassa saavuttaa sillä edellytyksellä, että heidän

vaikuttimenaan on todellinen rakkaus kanssaveljiään kohtaan, yhdistyneenä lujaan päättäväisyyteen toimia oikeudenmukaisesti kaikissa heidän harkittavakseen esitetyissä tapauksissa.

(*Kirje Shoghi Effendin puolesta 9.3.1934 eräälle uskovalle*)(44)

- 45 Näiden elinten pyhänä velvollisuutena on auttaa, neuvoa, suojella ja ohjata uskovia kaikin vallassaan olevin tavoin, kun heidän puoleensa käännytään - itse asiassa ne perustettiin nimenomaan ylläpitämään järjestystä, ykseyttä ja kuuliaisuutta Jumalan laeille uskovien keskuudessa.
(*Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 11.8.1970 kaikille kansallisille henkisille neuvostoille*)(45)
- 46 - - Heidän tulee olla Armeliaan uskottuja ihmisten keskuudessa ja pitää itseään Jumalan nimittäminä suojelijoina kaikille, jotka maan päällä asuvat.
(*Bahá'u'lláh, Kitáb-i-Aqdas*)(46)
- 47 Vasta kun paikallisten henkisten neuvostojen jäsenet syventyvät uskon perustotuuksiin ja neuvoston toimintaa ohjaavien periaatteiden oikeaan soveltamiseen, tulee tämä laitos kasvamaan ja kehittymään kohti täysiä mahdollisuuksiaan.
(*Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 11.8.1970 kaikille kansallisille henkisille neuvostoille*)(47)
- 48 Tällainen lujalla perustalla oleva, vilkas ja onnellinen yhteisöelämä, joka tulee näkyviin, kun paikalliset henkiset neuvostot ovat todella tehokkaita, muodostavat vakaan lähtökohdan, josta ystävät voivat saada rohkeutta, lujuutta ja rakastavaa tukea viedessään jumalallista sanomaa lähimmäisilleen ja saattaessaan heidän elämänsä sen hyväntahtoisen hallinnon mukaiseksi.
(*Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston naw-rúz -sanoma 1974 maailman bahá'ille*)(48)
- 49 - - Neuvostoista parhain on se, joka hyödyntää ryhmän kaikkien jäsenten lahjakkuuksia ja pitää heidät aktiivisen toimeliaina Asian jonkin muotoisessa palvelussa ja Sanoman levittämisessä.
(*Kirje Shoghi Effendin puolesta elokuussa 1932 eräälle uskovalle*)(49)
- 50 Ennen kaikkea, velvollisuus syventää äskettäin liittyneiden Uskon työntekijöiden henkistä elämää on ensiarvoisen tärkeä, sillä koko yhteisön kohtalo riippuu yksittäisistä uskovista. Ilman joka ikisen ystävän kokosydämistä tukea, on jokainen toimi, johon ryhdytään - vaikka se olisi kuinka loppuun saakka mietitty - etukäteen tuomittu epäonnistumaan. Juuri yksittäisten uskovien on ylläpidettävä paikallisia neuvostoja ja niin suurin uhrauksin jo saavutettuja paikallisia keskuksia. Juuri heidän täytyy Bahá'u'lláhin rakkauden tuleen sytyttäminä käydä edelleen laajentamaan hallinnollisen toiminnan perustaa muodostamalla uusia neuvostoja ja pystyttämällä Bahá'u'lláhin viiri uusille paikkakunnille; heidän on noustava vastaamaan kutsuun matkata Uskon kaukaisille etuvartioasemille ja työntää raja-alueita yhä kauemmaksi; ja heidän on tultava teidän viisaan ja rakastavan ohjauksenne kautta työntekijöiksenne Jumalan antaman tehtävän toteuttamisessa.
(*Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 14.8.1968 Yhdysvaltain Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle*)(50)
- 51 Shoghi Effendi selittää yksilön suhteen yhteiskuntaan todetessaan, että "bahá'í-käsitys yhteisöelämästä pohjautuu olennaisesti siihen periaatteeseen, että yksilön tahto on alisteinen yhteiskunnan tahdolle. Se ei sorra yksilöä eikä ylennä häntä siinä määrin, että hänestä tulee epäsosiaalinen olento, uhka yhteiskunnalle. Kuten kaikessa muussakin, se seuraa 'kultaista keskitietä'".

Tämä suhde, joka on niin perin tärkeä sivistyneen elämän ylläpitämiseksi, vaatii yhteiskunnan ja yksilön välille äärimmäistä ymmärrystä ja yhteistoimintaa; ja koska on tarpeen vaalia ilmapiiriä, jossa yhteiskunnan yksilöjäsenten määrättömät piilevät kyvyt voivat kehittyä, tämän suhteen täytyy sallia ”liikkuma-alaa” ”yksilöllisyyden pääsemiseksi esille” yhteiskunnan elinvoimaisuuden takaavan spontaanisuuden, aloitteellisuuden ja moninaisuuden kautta. Niiden bahá’í-laitoksille annettujen velvollisuuksien joukossa, jotka koskevat suoraan yksilön vapauden ja kehityksen kysymyksiä, on velvollisuus, jota kuvaillaan Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston perustuslaissa näin: ”turvata yksilöiden henkilökohtaiset oikeudet, vapaus ja aloitekyky”. Tästä seuraa välittömästi, että tulee ”kiinnittää huomiota ihmisen kunniakkuuden säilyttämiseen”.

Miten huomionarvoista onkaan, että Bahá’u’lláh in järjestyksessä yksilö ei huku massaansa, vaikka yksilön tahto onkin alisteinen yhteiskunnan tahdolle, vaan hänestä tulee ensisijaisen kehityksen keskipiste, niin että hän löytää oman paikkansa edistyksen virrassa ja että yhteiskunta kokonaisuudessaan voi hyötyä sen muodostavien yksilöiden karttuneista taidosta ja kyvyistä. Tällainen yksilö ei toteuta mahdollisuuksiaan pelkästään tyydyttämällä omia halujaan, vaan ymmärtämällä oman täydellisyytensä olevan siinä, että on yhtä ihmiskunnan ja luomakunnan jumalallisesti määrätyn tarkoituksen kanssa.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 29.12.1988 Bahá’u’lláh in seuraajille Amerikan Yhdysvalloissa) (51)

- 52 Nykyisellään ovat paikalliset henkiset neuvostot vastasyntyneitä laitoksia, jotka suurimmalta osaltaan kamppailevat saadakseen osakseen tunnustusta sekä bahá’í-yhteisössä että maailmassa. Ne ovat toistaiseksi vain ”niiden majesteettisten laitosten alkioita, jotka Bahá’u’lláh on kirjoituksissaan määrännyt - -

Uskomme kirjoituksissa selitetään sitä ylevää asemaa, joka paikallisten henkisten neuvostojen on saavutettava asteittaisessa ja ajoittain kivuliaassa kehityksessään - -

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 30.7.1972 Bolivian Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle) (52)

- 53 Usko elää yhä varhaislapsuuttaan. Huolimatta siitä, että se on tullut esiin tuntemattomuuden hämärästä, on ihmisrodun suuri valtaenemmistö vieläkin tietämätön sen olemassaolosta; lisäksi suuri enemmistö sen kannattajista on suhteellisen uusia bahá’íta. Muutos, jonka tämä kehityksen uusi vaihe pitää sisällään, on että kun tämä hento taimi oli tähän asti suojassa ulkopuolisten voimien huomiolta, on se nyt tullut esiin. Tämä esilläolo tekee siitä tiiviin tarkkailun kohteen, ja tuo tarkkailu johtaa lopulta eri tahojen vastustukseen. Niinpä yhteisön täytyy olla tietoinen tarpeesta antaa oikeakuva itsestään ja täsmällinen käsitys päämäärästään enimmältä osaltaan epäluuloiselle yleisölle, eikä suinkaan tuudittautua huolettomuuteen. Nyt on ponnisteltava entistä kovemmin ja oltava entistä varovaisempia, jotta yhteisöä voidaan varmasti suojella tietämättömien pahansuopaisuudelta ja sen ystävien ymmärtämättömyydeltä

Muistakaamme kaikki, että Jumalan vastasyntynyt Usko kamppailee menestyäkseen aikamme myllerrysten ahdistamana. Kuin hentoa versoa, joka juuri ja juuri on näkyvissä maan pinnalla, sitä on hoivattava vahvuuteen ja kypsytyteen ja tarpeen mukaan suojeltava voimakkaiden tuulten tuhoilta ja rikkaruohojen ja okaiden kuolettavalta syleilyltä. Jos me, joiden hoitoon tämä taimi on uskottu, emme ota huomioon sen hentoutta, se suuri puu, joksi sen varmasti on tarkoitus kehittyä, estyy kasvamasta ja levittämästä suojaavaa oksistoaan koko ihmiskunnan ylle. Tästä näkökulmasta meidän kaikkien täytyy nähdä se piilevä vaara, jonka huonosti harkitut toimet ja liialliset odotukset aiheuttavat

Uskolle; ja eritoten meidän kaikkien tulee kantaa huolta sanojen, etenkin painetun sanan vaikutuksesta. Juuri tässä asiassa bahá'í-kirjoittajien ja -julkaisijoiden tulee olla valppaita ja ankaran kurinalaisia itseään kohtaan sekä alistua tälle Uskon varhaiselle kehitysvaiheelle tarpeelliseen tarkastuskäytäntöön.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 29.12.1988 Bahá'u'lláhin seuraajille Amerikan Yhdysvalloissa) (53)

Henkisen neuvoston suhde yhteisöön

- 54 Mikään muu tehtävä ei ole niin kiireisen välttämätön, kuin täydellisen sopusoinnun ja ystävyyden varmistaminen ystävien kesken, ja etenkin paikallisten neuvostojen ja yksittäisten uskovien välillä. Paikallisten neuvostojen tulisi herättää luottamusta yksittäisissä uskovissa ja näiden tulisi puolestaan ilmaista valmiutensa alistua täysin paikallisen neuvoston päätöksiin ja määräyksiin. Näiden kahden täytyy oppia tekemään yhteistyötä ja oivaltaa, että vain tällaisen yhteistyön avulla voivat Asian laitokset toimia tehokkaasti ja vakaasti. Vaikkakin tottelevaisuuden paikallisia neuvostoja kohtaan tulisi olla varauksetonta ja kokosydämistä, tulisi tämän laitoksen saattaa määräyksensä voimaan tavalla, että vältetään antamasta sellaista vaikutelmaa, että sitä ohjaavat yksinvaltaiset vaikuttimet. Asian henki on keskinäisen yhteistyön, eikä yksinvaltaisuuden henki.

(Kirje Shoghi Effendin puolesta 28.10.1935 eräälle uskovalle) (54)

- 55 Selkeimpiä tavoitteita, jotka paikallisen henkisen neuvoston tulee saavuttaa täyteen kypsyyteen kehittyessään on toimia bahá'í-lauman rakastavana paimenena, edistää ykseyttä ja sopusointua ystävien kesken, ohjata opetustyötä, suojella Jumalan asiaa, järjestää yhteisön juhlat, vuosipäivät ja säännölliset kokoontumiset, perehdyttää bahá'it suunnitelmiinsa, pyytää yhteisöä esittämään suosituksensa, edistää nuorten ja lasten hyvinvointia sekä olosuhteittensa mukaan osallistua humanitäärisiin toimintoihin. Suhteessaan yksittäiseen uskovaan neuvoston tulisi alati kutsua ja kannustaa häntä opiskelemaan Uskoa, levittämään sen loistavaa sanomaa, elämään sen opetusten mukaisesti, lahjoittamaan anteliaasti ja säännöllisesti rahastoon, osallistumaan yhteisön toimintoihin sekä turvautumaan neuvostoon tarvitessaan neuvoja ja apua.

(Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirje 30.7.1972 Bolivian Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle) (55)

- 56 - - Uskovilla on taipumus ymmärtää väärin hallinnolliset tehtävät ja yrittää soveltaa niitä yksilöiden välisiin ihmissuhteisiin, mikä ei kuitenkaan voi onnistua, koska neuvosto on oikeusneuvoston alku ja sen tehtävänä on huolehtia kirjoitusten mukaisesti yhteisön asioista. Sen sijaan yksilöiden välisiä suhteita hallitsevat rakkaus, ykseys, anteeksianto ja synnit peittävä silmä. Kun ystävät kerran oivaltavat tämän, he tulevat keskenään toimeen paljon paremmin, kun nyt sen sijaan he leikkivät olevansa henkisiä neuvostoja ja odottavat neuvoston käyttäytyvän yksilön tavoin. - -

(Kirje Shoghi Effendin puolesta 5.10.1950 eräälle uskovalle), (myös "Yksilön suhde PHN:oon", lainaus: n:o 17)

(56)

- 57 Uskovien tulisi oppia kääntymään useammin ja varhaisemmassa vaiheessa neuvostojensa puoleen saadakseen neuvoja ja apua, ja toisaalta neuvostojen tulisi toimia valppaammin ja suuremmalla yhteisvastuun tunteella jokaisessa tilanteessa, joka saattaa vahingoittaa Uskon arvostusta yleisön silmissä. Kun neuvosto on tehnyt päätöksiä, on kaikkien asianomaisten noudatettava niitä uskollisesti ja halukkaasti.

(Kirje Shoghi Effendin puolesta 13.3.1944 eräälle uskovalle), (myös "Yksilön suhde PHN:oon", lainaus n:o 6)

57

- 58 Johtajuuden tärkein ominaisuus niin yksilöissä kuin neuvostoissa on kyky käyttää sitä tarmoa ja kyvykkyyttä, jota seuraajien rivistöissä on. Muussa tapauksessa ryhmän kyvykkäämmät jäsenet suuntautuvat muualle ja pyrkivät löytämään työsaran, johon voisivat käyttää tarmonsaa. Shoghi Effendi toivoo, että neuvostot tekevät kaikkensa suunnitellessaan sellaista opetustoimintaa, että joka ainoalle sielulle löytyy työtä.

(*Kirje Shoghi Effendin puolesta 30.8.1930 Yhdysvaltain ja Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle*) (58)

- 59 Niiden velvollisuudet, jotka ystävät ovat vapaasti ja omantuntonsa mukaan valinneet edustajikseen, eivät ole vähemmän elintärkeitä ja velvoittavia kuin niiden, jotka ovat heidät valinneet. Heidän tehtävänsä ei ole sanella, vaan neuvotella, eikä neuvotella vain omassa keskuudessaan, vaan mahdollisimman paljon niiden ystävien kanssa, joita he edustavat. Heidän tulee nähdä itsensä vain siinä valossa, että heidät on valittu välikappaleiksi, jotta Jumalan Asia esitettäisiin tehokkaammin ja arvokkaammin. Heidän ei koskaan tulisi harhautua ajattelemaan, että he ovat Asian elimellisen kokonaisuuden keskeisiä koristuksia, itsessään muiden yläpuolella kyvykkyytensä tai saavutustensa ansiosta, ja sen opetusten ja periaatteiden ainoita edistäjiä. Heidän tulisi lähestyä tehtäväänsä äärimmäisellä nöyryydellä ja pyrkiä avarakatseisuudellaan, korkealle kehittyneellä oikeudentajullaan ja velvollisuudentunnonaan, suorapuheisuudellaan, vaatimattomuudellaan ja täysin antautuneina ystävien, Asian ja ihmiskunnan hyvinvoinnin ja etujen edistämiseksi, saavuttamaan ei ainoastaan niiden luottamusta, aitoa tukea ja kunnioitusta, joita he palvelevat, vaan myös saavuttamaan heidän arvonantonsa ja todellinen kiintymyksensä. - -

(*Shoghi Effendin kirje 23.2.1924 Herran rakastetuille ja Armollisen palvelijattarille kaikkialla Amerikassa*)
Bahá'í Administration, s. 64 (59)

- 60 - - Heidän on kaikkina aikoina kartettava eristäytyneisyyden henkeä ja salailun ilmapiiriä, vapauduttava liian hallitsevasta asenteesta ja karkotettava neuvotteluistaan kaikkinaisen ennakkoluuloisuus ja kiihkeys. Viisaan harkinnan rajoissa heidän tulisi uskoutua ystäville, tutustuttaa heidät suunnitelmiinsa, kertoa heille ongelmistaan ja huolistaan sekä kysyä heidän neuvojaan ja mielipiteitään.

(*Shoghi Effendin kirje 23.2.1924 Herran rakastetuille ja Armollisen palvelijattarille kaikkialla Amerikassa*)
Bahá'í Administration, s. 64 (60)

Lähteet

Suomenkieliset lähteet:

Kitáb-i-Aqdas

Kaikkein Pyhin Kirja (engl. The Kitáb-i-Aqdas). Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä, 1.p.200, 291 s. ISBN 952-9584-49-0.

Elämän eläminen

(engl. Living the Life). N:o 11 Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston julkaisemassa kokoelmasarjassa. Painotalo Gillot Oy, Turku, 1. p. 1984, 33 s. ISBN 921-95551-7-X.

Oikeudet ja velvollisuudet

Yksilöiden ja laitosten toisiaan täydentävät roolit. (engl. Rights and Responsibilities – The complementary roles of the individual and institutions.). Oulun yliopistopaino 2003, ISBN 952-9584-77-6.

Siveä ja pyhä elämä: Otteita bahá'í-kirjoituksista

(engl. A Chaste and Holy Life). Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston Tutkimusosaston valmistama kokoelma. KHN, Helsinki, 1995, 37 s. ISBN 952-9584-33-4.

Yhdeksäntoista päivän juhla - Bahá'í-kokoukset: Otteita bahá'í-kirjoituksista

(engl. The Nineteen Day Feast), (engl. Bahá'í Meetings). Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston Tutkimusosaston valmistama kokoelma. KHN, Helsinki, 1993, 52 s. ISBN 951-96107-0-7.

Englanninkieliset lähteet:

The Promulgation of Universal Peace

'Abdu'l-Bahá, toim. MacNutt H. (engl.). 'Abdu'l-Bahán pitämiä puheita matkoilla Yhdysvalloissa ja Kanadassa v. 1912. Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, 2. p. 1982, 513 s. ISBN 0-87743-172-8.

Bahá'í Administration

Shoghi Effendi, (engl.). Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, laajennettu p. 1968, 209 s.

God Passes By

Shoghi Effendi, (engl.). Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, 1987.

Consultation: A compilation of extracts from the Bahá'í Writings

(engl.). Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston Tutkimusosaston valmistama kokoelma. Bahá'í Publishing Trust, Lontoo, korj. p. 1990, 23 s. ISBN 1-870989-06-6.

Issues Concerning Community Functioning

(engl.). Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston Tutkimusosaston laatima muistio. Bahá'í Publications Australia, 1. p. 1993, 18 s. ISBN 0-909991-63-4.

Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File

Hornby H., (engl.). Bahá'í-kirjoitusten aiheenmukainen käsikirjasto. Bahá'í Publishing Trust, New Delhi, 1. p. 1983, 547 s.

The Local Spiritual Assembly – An Institution of the Bahá'í Administrative Order

(engl.). Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston valmistama kokoelma. Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, 1970, 29 s.

Messages from The Universal House of Justice 1963-86

The Universal House of Justice, (engl.). Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, 4. p. 1999, 815 s. ISBN 0-97743-239-2.

Messages from The Universal House of Justice 1968-1973

The Universal House of Justice, (engl.). Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, 1. p. 1976, 139 s. ISBN 0-87743-076-2.

Lähdeviitteet

1. Consultation: A compilation of extracts from the Bahá'í Writings, #31
2. Issues Concerning Community Functioning***
3. Issues Concerning Community Functioning, s. 9
4. Siveä ja pyhä elämä: Otteita bahá'í-kirjoituksista, #27
5. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #64, s. 20
6. Tablets of Bahá'u'lláh, s. 126
7. Messages from The Universal House of Justice 1963-86, s. 224
8. The Promulgation of Universal Peace, s. 72-23
9. Consultation: A compilation of extracts from the Bahá'í Writings, #32
10. Yhdeksäntoista päivän juhla - Bahá'í-kokoukset: Otteita bahá'í-kirjoituksista, #80, s. 32
11. Consultation: A compilation of extracts from the Bahá'í Writings, #45, s. 18
12. Consultation: A compilation of extracts from the Bahá'í Writings, #42, s. 16
13. Bahá'í Administration, s. 22- 23
14. Consultation: A compilation of extracts from the Bahá'í Writings, #15, s. 61
15. Bahá'í Administration, s. 21- 22

16. Messages from The Universal House of Justice 1963-86, s. 167–168
17. Bahá'í Administration, s. 41
18. Oikeudet ja velvollisuudet, s. 17–18
19. Oikeudet ja velvollisuudet, s. 9
20. Oikeudet ja velvollisuudet, s. 19–20
21. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #64, s. 20
22. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #8, s.3
23. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #201, s. 64
24. Messages from The Universal House of Justice 1963-86, s. 265
25. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #74, s. 23
26. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #206, s. 65
27. The Local Spiritual Assembly – An Institution of the Bahá'í Administrative Order, s. 25
28. Bahá'í Administration, s. 23
29. The Local Spiritual Assembly – An Institution of the Bahá'í Administrative Order, s. 26
30. The Local Spiritual Assembly – An Institution of the Bahá'í Administrative Order, s. 27
31. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #214, s. 67–68

32. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #381:3–4, s. 137– 138
33. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #381:5, s.137–138
34. The Local Spiritual Assembly – An Institution of the Bahá'í Administrative Order, s. 28–29
35. Bahá'í Administration, s. 67
36. Messages from The Universal House of Justice 1963–86, s. 174
37. Elämän eläminen, s. 27–28 (korjattu)
38. Kitáb-i-Aqdas 30 s. 28
39. The Local Spiritual Assembly – An Institution of the Bahá'í Administrative Order, s. 6
40. God Passes By, s. 332
41. Messages from The Universal House of Justice 1963–86, s. 174
42. Oikeudet ja velvollisuudet, s. 8–9
43. Oikeudet ja velvollisuudet, s. 12–13
44. The Local Spiritual Assembly – An Institution of the Bahá'í Administrative Order, s. 23
45. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #8, s.3
46. Kitáb-i-Aqdas 30, 2. 28
47. Messages from The Universal House of Justice 1963–86, s. 174

48. Messages from The Universal House of Justice 1963-86, s. 265
49. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #69, s. 21
50. Messages from The Universal House of Justice 1968-1973, s. 16
51. Oikeudet ja velvollisuudet, s. 25–26
52. Messages from The Universal House of Justice 1963-86. s. 223
53. Oikeudet ja velvollisuudet, s. 24–25
54. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #74, s. 23
55. Messages from The Universal House of Justice 1963-86, s. 223–224
56. Elämän eläminen, s. 27-28 (korjattu)
57. Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File, #206, s. 65
58. The Local Spiritual Assembly – An Institution of the Bahá'í Administrative Order, s. 22-23
59. Bahá'í Administration, s. 64
60. Bahá'í Administration, s. 64